

Kuvakertomus: Jos vain tietäisitte...

Taimi Sainio

... kuinka kivaa meillä oli ennenvanhaan "Tuutissa"! Varsinkin siellä Piispankadulla, vanhassa tsaarinajan tallirakennuksessa. Just siinä, mikä sittemmin korjattiin uudeksi opinahjoksi. Me olimme hyvin tyytyväisiä siellä ennen vanhaan. Mielestäni ihmiset eivät voi hyvin liian hienoissa tiloissa. Moderneissa, historiattomissa taloissa kun ei ole ympärillä vanhaa materiaalia (roinaa siis), eikä niissä saa muuttaa mitään omien yksilöllisten tarpeittensa mukaiseksi. Eihän niissä voi edes ikkunaa avata, kun on ilmastointi, joka hurisee ja tekee kurkun kipeäksi. Silti mikään ei tehoa niin hyvin ilmanvaihtoon kuin kunnan läpiveto. – Ja ne ergonomiset työtuolit! Niissähän saa niskansa jumiin ja selkensä kipeäksi, kun ne on tehty jonkun standardi-kropan mukaan. Entiset löhötuolit ja itsekkunin löytämät omat mukavuus-asetnot olivat paljon parempia. Sen takia kai nykyisin suunnitellaankin robotteja, jotka tekisivät työt, kun ihmiset tuppavaat sairastumaan töissä. Ja tylsääkin on, jos kaikki on liian täydellistä.

Siirtolaisuusinstituutissa tehtiin töitä innolla! Näyttelytoiminnassa oli käyttöä luovuudelle: melkein

kaikki tehtiin mahdolliseksi. Olin oppinut jo nuorena sellaisia työntekijän perusteesejä, joilla pärjää hyvin kaikissa vaiheissa. – "Johtaja on johtaja" – "Työntekijä tekee, mitä käsketään – ja muutakin, jos pystyy" – "Älä sekaannu muiden asioihin" – "Ota ilo irti" – "Käännä asioista paras puoli päällepäin". Ai-ai, miten vanhanaikaista! Kyllä, mutta toimii hyvin. Kivaa oli, ja tarvittaessa osattiin myös järjestää originelleja juhlia.

Instituutin legendaarisista pikkujouluista haluaisin erityisesti kirjoittaa. Kukaan muu ei kuitenkaan niistä jutuista paljon ymmärtäisi kuin me, jotka itse koristelimme työtilat ja joulukuusen, katoimme pöydän, keitimme perunat, lämmitimme uunissa laatikkoruuat ja kuumensimme glögit isoissa kattiloissa. Ja me lauloimme joulupöydässä ihan oikeita vanhoja joululauluja ja leikimme hassuja leikkejä. Maisan kotonaleipomat joulutortut söimme jälkiruuaksi kahvin kanssa. Lopuksi tanssimme kirjaston nurkissa Olavi Virran tangojen kaikuessa kasettiradiosta... Ja loputkin mukana tuodut juomapullot tyhjenivät aamuviiteen mennessä, jolloin meistä viimeiset kömpivät koteihinsa.

Arvovieraille järjestettiin erityisohjelmaa.

Jatkoilla sohva oli joskus liian pieni.

Kirjoittaja on instituutin eläkkeellä oleva kirjastonhoitaja.

Johtaja on johtaja, kunnes...

Poikkitaiteelliset näyttelymme olivat avant garde.

Tiernapojat ex tempore, ex modes..

Kuokkavieraita oli joskus häädettävä nurkista.

Nyt sitten Tiernapoika-lauluja harjoittelemaan siellä. Mitä? Että vastahan juhannus oli! Niin-niin, mutta kyllä nyt jo pitäisi alkaa valmistella seuraavaa pikkujoulua. Siirtolaisuusinstituutin perinteet velvoittavat.